07/09/2019

“Σήμερον η αμνάς τίκτεται”

/ Γνώμες

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας Σεραφείμ, Υπερτίμου και Εξάρχου Άνω Μακεδονίας

Γεμάτος ενθουσιασμό ο θεοτοκόφιλος Μοναχός της αγιοσαββατικής ερήμου, φλεγόμενος από θείο πόθο προς την Υπεραγία Θεοτόκο, στην ομιλία του στο Γενέσιο αυτής μάς υπογραμμίζει : «*Σκιρτάτω η φύσις· η γαρ αμνάς τίκτεται, εξ ης ο ποιμήν περιβαλείται το πρόβατον και τους χιτώνας διαρρήξει της πάλαι νεκρώσεως*»**1**.

Και **πρώτον**. Αμνός είναι ο Χριστός. Έτσι Τον ονομάζει ο Προφήτης Ησαΐας : « *ως πρόβατον επί σφαγήν ήχθη και ως αμνός εναντίον του κείροντος αυτόν άφωνος* »**2**. Ως αμνό αίροντα την αμαρτία του κόσμου Τον έδειξε ο Πρόδρομος Ιωάννης : « *ίδε ο αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου*»**3**.

Όλες αυτές οι εκφράσεις της Αγίας Γραφής μάς φανερώνουν ποιός ήταν ο σκοπός

της ενανθρωπίσεως του Υιού και Λόγου του Θεού. Ήλθε στον κόσμο «*εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου*», όπως ομολογούμε στο Σύμβολο της Πίστεως, «*ίνα... το πλανηθέν ορειάλωτον ευρών πρόβατον τοις ώμοις αναλαβών τω Πατρί προσαγάγη*»**4**.

Δεν απέστειλε ο Θεός για τη σωτηρία μας άγγελο ούτε αρχάγγελο. Κανένας άλλος δεν μπορούσε να διορθώσει τα τόσα κακά παρά μόνον η δική Του παρουσία. Και κανένας άλλος δεν μπορούσε να ενεργήσει τα όσα ενεργήθηκαν παρά μόνο ο Ίδιος**5** . Ήλθε ο Ιατρός για να θεραπεύσει το τραύμα του Αδάμ. Πέθανε στο Σταυρό για χάρη των ασεβών. Μας συμφιλιώνει με το Θεό. Μας έσωσε, μας δικαίωσε, μας κατέστησε αθάνατους. Μας έκανε υιούς και κληρονόμους**6**.

Και η εικόνα αυτή του Χριστού ως αμνού, που σημαίνει την ένδυση της ανθρωπίνης φύσεως, δείχνει ακριβώς τη σωτηρία του ανθρώπου. Με αυτόν τον τρόπο απαλλάσσει την ανθρώπινη φύση από τους δερμάτινους χιτώνες της αμαρτίας**7** και από εξόριστη της θείας τρυφής την εισάγει πάλι στον Παράδεισο, που είναι η Βασιλεία των Ουρανών.

Δεύτερον. Αμνός ο Χριστός. Αμνάς η Παναγία.

«*Αμνάς η τεκούσα τον Αμνόν του Θεού τον αίροντα την αμαρτίαν του κόσμου, το της σωτήριας ημών εργαστήριον, αγγελικών υπερτέρα δυνάμεων, δούλη και μήτηρ Θεού*»**8** θα τονίσει ο θεοφόρος Δαμασκηνός.

«*Αυτή η ιερώτατη περιστερά, η ακεραία και άκακος ψυχή και τω Θείω καθιερωμένη Πνεύματι*»**9** γίνεται «*ο ναός ο άγιος, το της Θεότητος δοχείον, το παρθενικόν όργανον, ο βασιλικός θάλαμος*»**10** μέσα στο οποίο δημιουργείται η απόρρητη ένωση των δύο φύσεων, της θείας και της ανθρώπινης .

Έτσι, στο εργαστήριο της Θεοτόκου αναπλάττει ο Θεός τη φθαρμένη εικόνα του Αδάμ χρησιμοποιώντας ως δομικά υλικά, όχι τον «*χουν από της γης*»**11**, αλλά την άχραντη σάρκα της Παρθένου Μαρίας, την οποία ένωσε με τη θεία φύση του Υιού και Λόγου, επανορθώνοντας έτσι την παρακοή της προμήτορος Εύας.

Γι’ αυτό και ονομάζεται δικαίως και αληθώς Θεοτόκος, «*διότι ουκ άνθρωπον ψιλόν εγέννησεν, αλλά Θεόν αληθινόν· ου γυμνόν, αλλά σεσαρκωμένον... ουκ άνθρωπον αποθεοθέντα, αλλά Θεόν ανθρωπίσαντα*»**12**.

Γι’ αυτό και την τιμούν οι γενεές των ανθρώπων. Γι’ αυτό και την μακαρίζει η Ορθόδοξη Εκκλησία μας ως «*την αειμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ημών*».

Και επειδή, κατά τον ιερό υμνογράφο, «*εχώρησεν εν τη γαστρί αυτής τον Ένα της Τριάδος, Χριστόν τον Βασιλέα*»**13** υιϊκά την παρακαλούμε να μας κάνει, δια των θερμοτάτων ικεσιών της, χωρητικούς της χάριτος του Θεού και ναούς του Παναγίου Πνεύματος.

Ως πλούτος ακένωτος που είναι, και ξενοδόχος πηγή και ζωηφόρος αγάπη, την ικετεύουμε να διαλύσει τα σύννεφα των αμετρήτων πειρασμών και να γίνει για τον κάθε άνθρωπο, στην ταραγμένη εποχή που ζούμε, μεσίτρια προς τον Υιό και Θεό της, παρηγοριά και αναψυχή, ιατρός των ασθενούντων, βοηθός εν τω καιρώ της εξόδου μας από αυτή τη ζωή, αλλά και εγγυήτρια ενώπιον του θρόνου της Θείας Μεγαλωσύνης.

---

1. Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, Η Θεοτόκος, εκδ. Αποστολική Διακονία, Αθήνα 1990, σ. 74
2. Ησ. 53,7
3. Ιω. 1,29
4. Δοξαστικόν Στιχηρών Σαββάτου Εσπέρας ήχος δ’
5. Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, Υπόμνημα εις την προς Εφεσίους επιστολήν του αποστόλου Παύλου, Λόγος ΣΤ’, κεφ. 1, ΕΠΕ 20,543
6. Γαλ. 4,7
7. Γεν. 3,21
8. Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, ο.π., σ. 38
9. ο.π. σ. 45
10. Δοξαστικό Αποστίχων Εσπερινού της εορτής του Γενεθλίου της Υπεραγίας Θεοτόκου
11. Γεν. 2,7
12. Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως, ΕΠΕ 1,284-286
13. Τροπάριον Θ’ Ωδής του Όρθρου της εορτής του Γενεθλίου της Υπεραγίας Θεοτόκου